

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/, Radzie, polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, Komisji oraz Departamentowi Stanu USA.

Spójna polityka wobec reżimów autorytarnych, w stosunku do których UE stosuje środki ograniczające

P7_TA(2012)0018

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 2 lutego 2012 r. zawierające projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie spójnej polityki wobec reżimów, w stosunku do których UE stosuje środki ograniczające w sytuacji, gdy ich przywódcy dbają o osobiste i handlowe interesy w granicach UE (2011/2187(INI))

(2013/C 239 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, złożony przez Grahama Watsona w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie spójnej polityki wobec reżimów autorytarnych, w stosunku do których UE stosuje środki ograniczające w sytuacji, gdy dbają one o osobiste i handlowe interesy w granicach UE (B7-0235/2011),
- uwzględniając Kartę ONZ, a zwłaszcza art. 1 i art. 25 oraz, w rozdziale VII, art. 39 i art. 41,
- uwzględniając konwencje Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka i protokoły dodatkowe,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz jego dwa fakultatywne protokoły,
- uwzględniając Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Europejska Konwencja Praw Człowieka),
- uwzględniając rezolucję nr 1674 Rady Bezpieczeństwa ONZ z 28 kwietnia 2006 r., która potwierdza przepisy określone w dokumencie końcowym Światowego Szczytu z 2005 r., dotyczące obowiązku ochrony ludności przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESB) pod hasłem „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1267 (1999) w sprawie sytuacji w Afganistanie i nr 1371 (2001) w sprawie sytuacji w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii,
- uwzględniając art. 21 ust. 2, art. 22 i art. 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument Rady pt. „Ustanowienie podgrupy ds. sankcji w grupie roboczej doradców ds. stosunków zewnętrznych (RELEX/Sanctions)” z dnia 22 stycznia 2004 r. (5603/2004),
- uwzględniając dokument Rady pt. „Podstawowe zasady stosowania środków restrykcyjnych (sankcji)” z dnia 7 czerwca 2004 r. (10198/1/2004),
- uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie i Komisji (Zb. Orz. 11-3533 (2005)),
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty ⁽²⁾,
- uwzględniając dokument Rady pt. „Dobre praktyki UE w zakresie skutecznego wprowadzania w życie środków ograniczających” z dnia 9 lipca 2007 r. (11679/2007),
- uwzględniając dokument Rady pt. „Przyjęcie wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB” z dnia 21 lipca 2007 r. (10826/1/2007),
- uwzględniając dokument Rady pt. „Aktualizacja dobrych praktyk UE w zakresie skutecznego wprowadzania w życie środków ograniczających” z dnia 24 kwietnia 2008 r. (08666/1/2008),
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2009/67/WPZiB z dnia 26 stycznia 2009 r. aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylające wspólne stanowisko 2008/586/WPZiB ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument Rady pt. „Wytyczne w sprawie stosowania i oceniania środków ograniczających (sankcji) w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE”, ostatnio zmienione w dniu 15 grudnia 2009 r. (17464/2009),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie oceny sankcji UE jako elementu działań i polityki UE w obszarze praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽⁵⁾,
- uwzględniając środki polityki zagranicznej państw członkowskich,
- uwzględniając art. 121 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0007/2012),

Uwagi ogólne na temat podejścia UE do przywódców reżimów autorytarnych

- A. mając na uwadze, że nowy art. 21 TUE, wprowadzony przez art. 1 ust. 24 Traktatu z Lizbony, uznaje, że Unia w swych działaniach przestrzega zasad „demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59

⁽³⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2009, s. 37

⁽⁴⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 49

⁽⁵⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- B. mając na uwadze, że sankcje są stosowane zgodnie z celami WPZiB ustanowionymi w art. 21 TUE, które obejmują propagowanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, praworządność oraz ugruntowywanie demokracji i dobrych rządów, ale nie ograniczają się do nich;
- C. mając na uwadze, że w ramach WPZiB sankcje i środki ograniczające są postrzegane jako środki wywierania przymusu bez użycia siły, takie jak embargo na broń, sankcje handlowe, sankcje finansowe i gospodarcze, zamrażanie aktywów, zakazy lotów, restrykcje wjazdowe, sankcje dyplomatyczne, bojkot wydarzeń sportowych i kulturalnych oraz zawieszenie współpracy z państwem trzecim;
- D. mając na uwadze, że wprowadzenie w życie sankcji lub środków ograniczających jest skuteczne tylko wtedy, gdy są one częścią spójnej i kompleksowej strategii Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w zakresie praw człowieka;
- E. mając na uwadze, że „sankcje ukierunkowane” przyjmują postać sankcji osobistych, wybranych środków gospodarczych i środków dyplomatycznych takich jak zakazy wydawania wiz, zamrażanie aktywów, embargo na wywóz lub przywóz określonych towarów, zakazy lotów, zakazy inwestowania lub ograniczanie oficjalnych kontaktów;
- F. mając na uwadze, że brak porozumienia między państwami członkowskimi często prowadzi do niekonsekwentnego zastosowania środków ograniczających, co szkodzi wiarygodności UE i negatywnie wpływa na ich skuteczność;
- G. mając na uwadze, że UE często stosuje swoją politykę sankcji niespójnie, traktując w różny sposób państwa trzecie o podobnej sytuacji w zakresie praw człowieka i demokracji, w związku z czym była krytykowana za stosowanie podwójnych standardów;
- H. mając na uwadze, że postęp w dziedzinie technologii informacyjnej sprawia, że granice państwowe coraz bardziej tracą na znaczeniu, co prowadzi do ograniczenia możliwości izolacji państwa lub jego elity w zglobalizowanym świecie;
- I. mając na uwadze, że większość państw objętych sankcjami to państwa, które pozostają najbardziej odizolowane od systemu międzynarodowego i których społeczeństwa odniosłyby największe korzyści z międzynarodowego otwarcia się w celu urzeczywistnienia zmian; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach środki ograniczające, zwłaszcza skierowane przeciwko niektórym osobom, mogą jednak wywoływać zniechęcające i psychologiczne skutki;
- J. mając na uwadze, że decyzje UE dotyczące sankcji powinny być podejmowane wyłącznie po przeprowadzeniu szczegółowej oceny najskuteczniejszego sposobu osiągnięcia zmiany demokratycznej w państwie; mając na uwadze, że każdej decyzji powinno towarzyszyć odpowiednie uzasadnienie;
- K. mając na uwadze, że dla wielu przywódców autorytarnych i osób z nimi powiązanych Unia Europejska stanowi atrakcyjne źródło usług w zakresie inwestycji, nieruchomości i bankowości oraz opieki zdrowotnej, a także obszar, na którym korzystają oni ze swobody podróżowania i wydawania majątku, często zdobytego w sposób budzący wątpliwości;
- L. mając na uwadze, że możliwość wykorzystywania sprawowanej władzy do gromadzenia osobistego majątku, w tym często poprzez sprzeniewierzenie lub osobiste kontrolowanie aktywów państwowych, zachęca przywódców reżimów autorytarnych do uzurpowania sobie władzy i utrzymywania jej; mając na uwadze, że dalsze badania są potrzebne, aby zmniejszyć do minimum wszelkie powiązania między zagraniczną pomocą na cele rozwojowe lub inne a bogaceniem się przywódców reżimów autorytarnych i ich najbliższego otoczenia;
- M. mając na uwadze, że bez wspólnego działania trudno uzyskać dokładne informacje na temat majątku przywódców reżimów autorytarnych ulokowanego w UE oraz że UE nie powinna ustawać w swoim poszukiwaniu danych na ten temat;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- N. mając na uwadze, że przywódcy objęci sankcjami odczuliby ich skutki, gdyby osobiście stali się przedmiotem nacisku w formie ograniczeń dotyczących ich zdolności do transferowania pieniędzy, do inwestowania i do dostępu do aktywów finansowych, ograniczeń dotyczących możliwości podróży oraz ograniczeń dotyczących dostępu do konkretnych dóbr i usług lub przedstawicielstwa dyplomatycznego;
  - O. mając na uwadze, że ze względu na wielość podmiotów międzynarodowych i regionalnych konieczne są dialog oraz formalne i nieformalne mechanizmy konsultacji między tymi podmiotami;
  - P. mając na uwadze, że podstawowym aspektem skutecznej polityki wobec reżimów autorytarnych musi być równowagę dyplomatycznych środków przymusu, w tym środków ograniczających, jasnym przekazem i konstruktywnymi pokojowymi rozwiązaniami, przy czym jeżeli chodzi o środki polityki zagranicznej UE i państw członkowskich, należy przedkładać krytyczny i rozwijający się dialog nad izolację;
  - Q. mając na uwadze, że procedura przeglądu, w ramach której sankcje mogą być rozszerzane, łagodzone lub znoszone w odpowiedzi na zmiany działań przywódców objętych sankcjami, jest niezwykle istotna dla skuteczności środków ograniczających oraz musi być prowadzona w sposób rygorystyczny i strategiczny;
  - R. mając na uwadze, że wszystkie środki ograniczające muszą być zgodne z prawami człowieka, międzynarodowym prawem humanitarnym, prawem do rzetelnego procesu, zasadą proporcjonalności i prawem do dochodzenia roszczeń oraz nie mogą być w żadnym wypadku krzywdzące dla najsłabszych grup społecznych w państwie objętym tymi środkami;
1. zaleca Radzie, co następuje:

Rozwijanie jasnych definicji

- a) opracowanie jasnych kryteriów określających okoliczności stosowania środków ograniczających, cele takich środków, formę stosowanych sankcji, wytyczne dotyczące ich okresowej oceny oraz obowiązującą procedurę przeglądu, w porozumieniu z Parlamentem Europejskim; ustanowienie kryteriów w sposób zwiększający spójność i wiarygodność sankcji UE, lecz pozostawiający wystarczającą elastyczność na szczeblu operacyjnym, tak aby umożliwić Unii stosowanie tego instrumentu jako skutecznego narzędzia w działaniach zewnętrznych;
- b) w razie upadku państw lub podmiotów niepaństwowych – precyzyjne i wyraźne zdefiniowanie, kogo należy objąć sankcją, dobrze bowiem wiadomo, że struktury często są niejasne;
- c) wpisanie sankcji w szeroki kontekst polityczny, z ustanowieniem szczegółowych celów średnio- i długoterminowych na rzecz zrównoważonego procesu demokratyzacji;
- d) uznanie, że sankcje nie są celem samym w sobie oraz że ich stosowaniu powinny towarzyszyć jasne i osiągalne kryteria ustalania warunków znoszenia sankcji;
- e) systematyczne wspieranie pracy Międzynarodowego Trybunału Karnego poprzez zapewnianie należytego uwzględniania procedur i wyroków Trybunału w polityce sankcji UE;
- f) wezwanie państw członkowskich UE do stosowania zasady jurysdykcji uniwersalnej w celu zwalczania bezkarności i zbrodni przeciwko ludzkości, aby można było ulepszyć system międzynarodowego sądownictwa karnego;

Kształtowanie skutecznej polityki sankcji

- g) zobowiązanie do maksymalizacji współpracy i synergii między 27 państwami członkowskimi UE poprzez wzywianie ich do prezentowania jednolitego i spójnego stanowiska w sprawie potępienia reżimów autorytarnych w oparciu o jednolite zintegrowane podejście UE;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- h) uznanie, że sankcje, które nie są skoordynowane na szczeblu międzynarodowym, mogą okazać się nieskuteczne lub przynieść efekt przeciwny do zamierzonego, zmniejszyć przejrzystość, wiarygodność i spójność europejskiej polityki sankcji, a także wzmocnić reżim będący przedmiotem sankcji lub ograniczyć relatywne pole manewru oraz wiarygodność UE i jej państw członkowskich w negocjacjach z rzeczonym państwem; zapewnienie lepszej koordynacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi poprzez ustanowienie jasnych procedur;
- i) zdyscyplinowane i spójne wdrażanie sankcji nałożonych na reżimy, z dążeniem do unikania stosowania podwójnych standardów oraz z rozszerzeniem ich zakresu stosowania na przypadki pogwałcenia podstawowych wolności, zwłaszcza wolności wyznania i wolności wypowiedzi; zadbanie, aby państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz państwa ubiegające się o przystąpienie do Unii Europejskiej stosowały środki ograniczające oraz wymieniały stosowne informacje z Unią;
- j) nakładanie sankcji lub środków ograniczających ukierunkowanych na założone cele i proporcjonalnych do tych celów, z myślą wyłącznie o wywarceniu nacisku na podlegające rozliczeniu elity represyjnych lub zbrodniczych reżimów oraz odpowiedzialne podmioty niepaństwowe upadłych państw, przy jednoczesnym zmniejszeniu do minimum, w miarę możliwości, negatywnych skutków dla ludności cywilnej, zwłaszcza jej najsłabszych grup;
- k) zadbanie, aby zagraniczna pomoc na rzecz rozwoju lub innych celów nie była jedynie zachętą do bogacenia się przywódców reżimów autorytarnych i ich najbliższego otoczenia;
- l) zadbanie, w miarę możliwości, aby polityce sankcji towarzyszyło wspieranie społeczeństwa obywatelskiego w danym państwie; podniesienie jakości i zwiększenie przejrzystości na etapie sporządzania sprawozdań, aby umożliwić precyzyjne ilościowe określenie udzielonej pomocy oraz dokładną ocenę jej rzeczywistego wkładu w zaspokajanie potrzeb społeczeństwa obywatelskiego;
- m) zapewnienie niestosowania podwójnych standardów przy podejmowaniu decyzji dotyczących środków ograniczających lub sankcji oraz zapewnienie stosowania tych środków ograniczających lub sankcji niezależnie od interesów politycznych i gospodarczych oraz interesów związanych z bezpieczeństwem;
- n) zadbanie, aby środki ograniczające, które ograniczają działalność rynkową spółek europejskich w krajach objętych sankcjami, nie przynosiły korzyści konkurentom z państw trzecich;
- o) zadbanie, aby państwa członkowskie, a także szefowie misji i delegatur UE byli ściśle zaangażowani w proces określania, wdrażania, monitorowania i oceniania środków ograniczających i ich lokalnych konsekwencji poprzez przedstawianie informacji do wykorzystania w ocenie skutków, w związku z czym obecność UE na miejscu ma istotne znaczenie; zadbanie, aby odpowiednie informacje były szybko przekazywane Parlamentowi Europejskiemu;
- p) zadbanie, aby główne podmioty działające na rzecz demokracji i praw człowieka w państwie objętym środkami ograniczającymi były ściśle zaangażowane w proces określania, wdrażania i oceniania środków ograniczających;
- q) zobowiązanie struktur istniejących w ramach ESDZ i Komisji do przeprowadzenia szczegółowej analizy sytuacji pod kątem gospodarczej i społecznej struktury danego państwa przed przyjęciem i po przyjęciu sankcji, a tym samym do zbadania bezpośredniego i pośredniego wpływu wszystkich szczególnych środków na sytuację polityczną i społeczno-gospodarczą panującą w danym społeczeństwie, a także do uwzględnienia ich wpływu na elity biznesowe, grupy społeczeństwa obywatelskiego, opozycję polityczną, a nawet działalność rządową ukierunkowaną na reformy;
- r) zobowiązanie grupy RELEX/Sanctions do wypełnienia jej mandatu polegającego na prowadzeniu badań, których przedmiotem jest przyjmowanie sankcji, ocenianie już nałożonych sankcji oraz rozwijanie najlepszych praktyk odnośnie do stosowania i wdrażania środków ograniczających, a także do regularnego zdawania sprawy z wyników swej pracy Radzie i Parlamentowi Europejskiemu;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- s) zobowiązanie służb prawnych UE i innych właściwych służb do udzielania porad Radzie w sprawie wymaganych środków ostrożności, aby zapobiec obchodzeniu sankcji przez objęte nimi jednostki;
- t) zobowiązanie ESDZ i Komisji do bardziej zintegrowanego podejścia, w ramach którego prowadzona byłaby wymiana doświadczeń i wiedzy w zakresie opracowywania, wdrażania i przeglądu sankcji;
- u) zobowiązanie Rady i Komisji, aby przeznaczyły wystarczająco wiele czasu i zasobów oraz zatrudniły uznanych ekspertów krajowych i pracowników specjalizujących się w prawach człowieka, w celu przeprowadzenia analiz poprzedzających określenie sankcji oraz w celu oceny skuteczności sankcji;
- v) zobowiązanie Komisji i państw członkowskich do koordynowania wdrażania embarg na broń, które to działania należą do kompetencji państw członkowskich;
- w) zobowiązanie Komisji i państw członkowskich do składania rocznych sprawozdań z wysiłków zmierzających do nakładania sankcji oraz z ich skuteczności;
- x) wezwanie Francji i Wielkiej Brytanii oraz wszystkich niestałych unijnych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ do wyczerpania wszelkich środków perswazji, aby zagwarantować rygorystyczne i pełne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- y) rozważenie, w stosownych przypadkach, uruchomienia w ramach handlu dwustronnego klauzul dotyczących „elementów zasadniczych”, które to klauzule pozwalają UE nakładać sankcje za naruszanie praw człowieka i zasad demokratycznych oraz angażować się w realizację spójnej europejskiej polityki zagranicznej, co ma na celu wsparcie działań podejmowanych przeciwko reżimom autorytarnym;

Zaangażowanie w spójną politykę w obrębie granic UE

- z) zobowiązanie państw członkowskich do zgłaszania przypadków posiadania aktywów fizycznych i finansowych na terytorium tych państw członkowskich przez osoby objęte sankcjami, a także do zgłaszania przybliżonej wartości i lokalizacji tych aktywów; wezwanie państw członkowskich UE do współpracy w zakresie wymiany odpowiednich informacji, np. za pośrednictwem istniejących biur ds. odzyskiwania mienia, jak również poprzez Międzyagencyjną Sieć Odzyskiwania Mienia Camden (CARIN); pogłębianie współpracy między państwami członkowskimi UE w zakresie identyfikacji i konfiskaty tego majątku;
- aa) zobowiązanie wszystkich państw członkowskich UE do zapewnienia rygorystycznego stosowania ukierunkowanych sankcji finansowych lub środków ograniczających takich jak:
  - rozszerzenie dyrektywy 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, tak aby obowiązkowo miała ona zastosowanie do wszystkich prób otwierania kont lub wpłacania pieniędzy przez dyktatorów objętych sankcjami, a także osoby fizyczne i prawne oraz powiązane z nimi jednostki, zważywszy na to, że pieniądze te są dochodami pochodzącymi z przestępstwa, kradzieży lub defraudacji, a także zbadanie możliwości zastosowania innych mechanizmów zapobiegających napływowi sprzeniewierzonych państwowych środków finansowych lub aktywów do instytucji finansowych UE;
  - odmowa udzielania pożyczek, wprowadzenie surowszych środków celem odzyskania pożyczek lub zamrażanie depozytów, aby zagwarantować, że środki te w praktyce uniemożliwią określonym osobom i jednostkom wszelki dostęp do jakichkolwiek usług finansowych w obrębie jurysdykcji UE;
- ab) zadbanie, aby ekonomiczne i finansowe środki ograniczające, w tym ukierunkowane sankcje finansowe, były stosowane przez wszystkie osoby i podmioty prowadzące działalność gospodarczą w UE, w tym obywateli państw trzecich, a także przez obywateli lub podmioty gospodarcze z państw Unii prowadzące działalność gospodarczą poza jej granicami, lecz zarejestrowane bądź założone zgodnie z prawem któregoś z państw członkowskich Unii;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- ac) zadbanie, aby wszystkim objętym sankcjami przywódcom oraz wyraźnie powiązanim z nimi osobom i podmiotom fizycznym i prawnym zakazano posiadania aktywów i majątku w UE;
- ad) zobowiązanie państw członkowskich UE do zakazania szkołom i uniwersytetom, ośrodkom analitycznym i innym instytucjom akademickim przyjmowania środków finansowych, grantów lub dotacji od objętych sankcjami przywódców oraz ich fizycznych i prawnych wspólników, a także do zachowania przejrzystości ich finansowania ze środków prywatnych;
- ae) zobowiązanie państw członkowskich UE do zakazania organizacjom sportowym (w tym klubom piłkarskim) i organizacjom charytatywnym przyjmowania środków finansowych, grantów lub dotacji od objętych sankcjami przywódców oraz ich fizycznych i prawnych wspólników;
- af) zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do ścisłego egzekwowania zakazów podróżowania uniemożliwiających objętym sankcjami osobom podróżowania po UE dla celów innych niż humanitarne;
- ag) zobowiązanie państw członkowskich UE, aby aktywnie prowadziły dochodzenia i, w stosownych przypadkach, ścigały sędownie osoby lub podmioty prawne w Europie, które pomagały objętym sankcjami przywódcom i osobom z nimi powiązanim w obchodzeniu lub unikaniu sankcji nałożonych zgodnie z prawem;

Zasięg

- ah) zobowiązanie UE do budowania międzynarodowego wsparcia i koalicji dla jej polityki, zwłaszcza z wpływowymi podmiotami w danym regionie i z organizacjami międzynarodowymi, oraz do pełnego włączenia Parlamentu Europejskiego w ten proces;
- ai) zobowiązanie UE do wzmocnienia legitymacji i do budowania szerokiego poparcia publicznego i politycznego dla jej polityki, w tym dla środków ograniczających i sankcji, na szczeblu EU i międzynarodowym, zwłaszcza w krajach pod władzą reżimów objętych sankcjami, oraz do pełnego włączenia Parlamentu Europejskiego w ten proces;
- aj) nakłanianie UE, aby w przypadku braku sankcji lub środków ograniczających Rady Bezpieczeństwa ONZ współpracowała z państwami, które stosują sankcje, prowadziła wymianę informacji i koordynowała działania, tak aby zapewnić jak największy wpływ sankcji wspólnotowych na szczeblu międzynarodowym oraz zwiększenie skuteczności ich wdrażania;
- ak) zobowiązanie wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji, szefów misji i ESDZ do jednoznacznego przekazywania objętym sankcjami przywódcom kierowanych wobec nich żądań oraz do określenia szczegółowych i osiągalnych celów, by motywować do pozytywnej zmiany oraz oferować odpowiednią pomoc techniczną;
- al) zobowiązanie państw członkowskich do tego, by o ile to prawnie możliwe dzieliły się informacjami na temat notowanych osób z innymi krajami, odpowiednimi organami UE i organizacjami międzynarodowymi;
- am) zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia w uzasadnionym stopniu publicznego dostępu do informacji co do krajowych środków dotyczących stosowanych środków ograniczających;
- an) zobowiązanie Rady do pełnego konsultowania się z Parlamentem Europejskim w procesie przeglądu sankcji oraz do zwracania się do Parlamentu Europejskiego o wniesienie wkładu w sporządzanie politycznych wytycznych oraz formułowanie szerszej polityki UE w zakresie sankcji;
- ao) przypomnienie, że represyjna dyplomacja musi iść w parze z konstruktywnymi środkami, takimi jak pomoc na rzecz rozwoju, zrównoważona współpraca gospodarcza i wspieranie społeczeństwa obywatelskiego;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- ap) uzupełnienie sankcji i ich oceny o środki oparte na współpracy i dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz obywatelami krajów będących przedmiotem sankcji, mające na celu rozwinięcie lub wzmocnienie kultury poszanowania demokracji i praw człowieka w danym kraju;
- aq) zobowiązanie do mobilizacji zamrożonych i skonfiskowanych aktywów, aby jak najszybciej zwrócić je odpowiednim państwom z korzyścią dla ich obywateli;

*

* *

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz, tytułem informacji, Komisji i ESDZ.

Transgraniczne przeniesienie siedziby spółki

P7_TA(2012)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie 14. dyrektywy o prawie spółek dotyczącej transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (2011/2046(INI))

(2013/C 239 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 50 i 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 maja 2003 r. zatytułowany „Unowocześnienie prawa spółek i wzmocnienie ładu korporacyjnego w Unii Europejskiej – plan przyszłych działań” (COM(2003)0284),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku – W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności – 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania. »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego«” (COM(2011)0206),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1.